

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цѣна:

100 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
вонъ и въ Одесса. — Отъ Одесса за
въ всички-те мѣста въ Россія плащася
въ година-та за пресылка-та на руска-
та поща 2 карбовны.

№ 140.

ИЗДАВАСЯ ВСЯКА СУББОТА.

Подписка ся приѣма въ Типографія-та ни
у Болгарскій Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакцій Жур-
нала Москвитинина. Въ Букурещъ у
Г-на Проконія Валаноглу. Въ Ибраила у
Г-на Михаила Поповича.

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

Французскій Вѣстникъ отъ 22 того изла-
га слѣдующе-то:

ОФИЦИАЛНО СООБЩЕНИЕ.

Предварительно извѣстилося бѣше на свѣ-
тѣ, че распорядительно-то начертаніе, кое-то
преди нѣколко дни, ся бѣше предложило на
правительство-то Е. В. Султана, съ намѣреніе
да погоди существема-та между В. Порта, и
Русскій дворъ распря, никакъ не може ся пріа-
ко не ся промѣни на нѣкои неговы части
споредъ мысль-та на Императорско-то прави-
тельство, и ако велики-те силы, не дадатъ по-
ручительство-то, кое-то ся иска.

Всы-те трудове, кои-то отъ тогасъ поло-
жила четыри-те велики силы, пріятели на От-
томанско-то правителство, за да посредству-
ватъ Россія да приѣме промѣненія-та и попра-
вленія-та, кои-то ся направиха на реченно-то
начертаніе отъ Оттоманскій кабинетъ, не има-
ха никое слѣдствіе, и колко удовлетворител-
ны да са добры-те расположенія, кои-то четы-
ри-те силы показуватъ за искаемо-то поручи-
тельство, никакъ не быде возможно што Им-
ператорско-то правителство така чисто и про-
сто да подпише реченна-та нота. Наконецъ я-
вно е че тая распря не ще може да ся рѣши
съ миренъ единъ начинъ.

Продолженіе-то на това состояніе, като
не може вече да ся терпи, работа-та ся пред-
ложи на великій общій совѣтъ, кой-то быде на
В. Порта, оная недѣля и понедѣльникъ, гдѣто
тя като ся прегледа и испита по все-те обра-
зы, рѣшился най послѣ съ гласъ-атъ на все-
министры, везиры, улемы, военачалници, и дру-
ги царски сановинцы, че война противъ Рос-
сія ще ся отвори, и дадена-та отъ Шех-юл-
Исляма Фетва като подтверди това рѣше-
ніе, Мазбата-та на совѣта, подписана отъ все-

те министры, предложися на Е. В. Султана,
кой-то я подтверди съ Высока-та негова воля
чрезъ единъ Хати-Щерифъ, издаденъ
нарочно за това.

Споредъ това що ся изложи, война-та ка-
то ся отвори между двѣ-те правительства, едино
письмо испроводися споредъ обычай, на глав-
ный-атъ начальникъ на Русскіе войски за да
испраздни Молдавія и Влахія; въ исто-то вре-
ме заповѣдь до Омеръ паша ся испроводи да
начне непріятелски-те дѣйствія, ако не бы
Княжества-та да ся испразднятъ въ разсто-
ніе на 15 дена, сирѣчь: отъ день-атъ кога то-
ва письмо на мѣсто-то си стигне; потребны-
те направленія верху тойзи предметъ испро-
водихася и до други-те чиновницы.

Понеже война-та не ся отваря освѣнь
на Россія само, общій совѣтъ рѣши че нищо
нема да ся промѣни, нито на вонъ, нито на
внутре; и така послѣдния-та заповѣдь, кой-то
совѣтуваше все-те подданицы отъ всякаго
степена, штоо едни камъ други добръ да ся
обхождатъ, слѣдува да има иста-та сила и и-
ста-та строгость, и кой-то я преступи строго
ще ся накаже.

Ферманы содержащи това военно обя-
вленіе- както и потребны-те направленія ис-
проводихася до все-те областны и санджакски
управители.

— Турскій Вѣстникъ Такъими Века и
пиши, какъ правительство-то издаде много ед-
нообразны ферманы, съ кои-то като обявлява
на турскій народъ, че война ся отвори про-
тивъ Россія строго заповѣдува штоо никой
турчинъ да не дерзнае да повреди на нѣщо
нѣкого християнина, подданика на Оттоман-
ска-та Имперія, ами всякой да си гледа сво-
та работа и да живѣе като братъ съ бли-
жный-атъ си, защото ако и война да ся отваря, тя
е работа, коя-то става между два Царя, и по-
неже на това християне-те никакъ не са ви-
новаты, турцы-те трѣба да гы иматъ като

братя и мирно да живѣятъ, и кой-то усмѣ
да докачи нѣкого християнина на честь-та му,
или на имотъ-атъ му, или на животъ-атъ му
строго и люто ще ся накаже. Тая ферманы
ся испратиха до все-те вонкашны на Импе-
рія-та управители.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— Прочитася въ журналъ де Деба отъ 18
7-врія (н):

“ Г. Ривъ единъ отъ писары-те министер-
скаго англійскаго совѣта, трѣгна отъ Лондонъ,
на 13 7-врія вечеръ-та за Цареградъ, съ по-
солство да принесе Лорду Ст. Редклифу но-
вы-те направленія отъ правительство-то му.

“ Тия направленія са много спѣшны и
конечны; тѣ като много нужны ся рѣшиха въ
единъ совѣтъ, кой-то быде между лордъ Абер-
дина, лордъ Кларендона, лордъ Жон-Россела,
и лордъ Палмерстона, министры, кои-то сами-
чки въ Лондонъ ся намирахъ.

“ Все, казуватъ, согласно взеха тия рѣ-
шенія.

“ Г. Ривъ стигна въ Парижъ, на 14 су-
тринъ-та, и трѣгна въ истый день вечеръ-та.

“ Увѣрватъ, че е сообщилъ направле-
нія-та, кои-то той носи на французско-то пра-
вительство.

“ Г. Ривъ стигна тукъ въ Цареградъ въ
миналый понедѣльникъ съ французскій паракоръ
и абіе отиде при англійскій посланникъ на
Терапія.

— Англійскій паракоръ Тритонъ, кой
то трѣгналъ на 18 7-врія отъ Марсилія сти-
гна въ Цареградъ на 25, съ писма до англій-
скій посланникъ.

— Въ оный вторникъ, лордъ Стр. Ред-
клифъ, ходи при Решидъ паша и ся разгово-
ри съ верховнаго того чиновника.

— Така и въ суббота Г. Делакуръ, фран-

ПОДАИСТНИКЪ.

РАЗГОВОРИ ВЪРОИСПОВѢДНИ,

НРАВНИ

и

ИСТОРИЧЕСКИ.

(Продолженіе.)

Въ третій-атъ и четвертый-атъ разго-
воръ истолкувахме, кой бѣше ненаписанъ за-
конъ, кой-то проистече равно отъ Бога, и ся
впечатлѣ въ совѣсть-та на человѣчскій родъ.
По всяко време и мѣсто намѣрихмѣ тоя за-
конъ, живъ и неизгладимъ, по силенъ отъ
всякаго климатско дѣйствіе, по глубоко вко-
рененъ отъ народны-те предпріятія и непре-
станно стои противъ за развращеніе-то на
человѣческо-то сердце. А сега ще да говоримѣ
заради законъ-атъ що ся даде на Синайска-
та гора, и заключава десять-те заповѣды.

Ако современно прочетете книги-те на
стары-те законоположители, и философи, за-
коны-те Минови, Зороастрови, Конфуціови,
Ликургови, Солонови, и Нумови, лесно ще ся
увѣримѣ, какъ са несовершенны нѣкои части
отъ десятословіе-то, размѣшаны съ много за-
блужденія, и недостойны да ся сравнятъ съ
законъ-атъ що ся даде на Мойсей. Богъ оба-
че благоволи да приложи на оныя десять-те
заповѣды, божественны-те повелѣнія, на вер-
ховно-то совершенство, штоо составляватъ
Евангелскій-атъ законъ.

Его особъ-атъ на десять-те заповѣды.

а. Азъ есмь Господь Богъ твой, изве-
дѣй тя отъ земли Египетскія, отъ дому рабо-
ты, да не будетъ тебѣ Бози инѣй, развѣ мене.

в. Не сотвори тебѣ кумира, ни всякаго
подобія, елико на небеси горѣ, елико на зем-
ли низу, елико въ водахъ, и подъ землею, да
не поклонишися имъ, ни послужиши имъ:
азъ бо есмь Господь Богъ твой, Богъ ревни-
тель.

г. Не возмемши имени Господа Бога

твоего всеу: не очистишь бо Господь приѣм-
лющаго имя его всеу.

д. Помни день субботный, еже святити
его: шесть дней дѣлай, и сотвориши въ нихъ,
вся дѣла твоя, въ день же седмый, суббота
Господу Богу твоему зане въ шести днѣхъ
сотвори Господь небо, и землю, море, и вся
яже въ нихъ, и почи въ день седмый: сего
ради благослови Господь день седмый, и о-
святи его.

е. Чти отца твоего и мать твою, да
благо ти будетъ, и да долголѣтѣнь будещи
на земли блазѣ, юже Господь Богъ твой да-
етъ тебѣ.

з. Не убій.

а. Не прелюби сотвори.

и. Не укради.

о. Не послушествуй на друга своего
свидѣтельства ложна.

і. Не пожелай жены искренняго твоего,
не пожелай дому ближняго твоего, ни села
его, ни раба его, ни рабины его, ни вола его,
ни осла его, ни всякаго скота его, ни всего
елика, суть ближняго твоего.

цузскій посланникъ ходи при Решидъ паша и ся разговоры съ него.

— Разны разговоры быдохъ презъ тыя дни между представителями-те на велики-те силы.

— Единъ отечественный примѣръ показа Мехмедъ Али паша, военный министр. Той даде на императорско-то правителство много отъ свои-те конѣ, и тойзи неговъ примѣръ послѣдоваха неговы-те собратія, и други разны царски чиновницы всякаго степеня.

— Масаръ паша, военачальникъ и сынъ Решидъ папшвъ, министра иностранныхъ дѣлъ, тржгна у вторникъ съ Галацкій паракходъ за Варна и отъ тамъ за Шуменъ.

— Разны вещи продадохся презъ тыя дни въ Русско-то посолство, и человекы-те отъ Русска-та Канцелярія пріяха, казува Журналъ де Константинополь, заповѣдь отъ правителство-то си, да ся готови да тржгнатъ.

— Достовѣрны человекы, кои-то отъ Албанія дошли, увѣряватъ, казува истый Вѣстникъ, че спокойствіе-то владѣе между народы-те, и че една жена 80 годишна донела въ мезлича оружія-та, кои-то мужъ нейнъ и дѣца-та ѣ са употреблявали. “Взemi, каза тыя оружія на предсѣдатель-атъ, зашто-то азъ немамъ никого, кой-то да може да ги употреби за слава-та доброго нашего падишаха! всы-те ми дѣца са умрѣли, и тыя оружія други могатъ да ги употребятъ. Азъ нищо друго немахъ, кое-то да ми наумява оныя, кои-то за Царя своего ги употребиха; тѣ ми са драгоценны, но може да са полезны, и взemi ги, ти казувамъ.” И съ една простота старата тая жена напоминающа древны-те времена, завърнася въ жилище-то си гдѣто не мыслеше освѣтъ на оныя, кои-то е загубила.

— Торговскій Кенигзбергскій Вѣстникъ увѣдомлява че Русски корабли ся появили на 7-вря около Пруссійски-те границы въ Балтійско-то море, и че са были до 17 корабли, отъ разны голѣмны.

— Всы въ Германія ся разговарятъ за посѣщеніе-то на двама-та Императоры Россійскаго и Австрійскаго; и Франкфуртскій Вѣстникъ изложавъ слѣдующе-то путешествіе споредъ Виенски-те новины отъ 13-вря.

“Н. В. Императоръ-атъ, тржгнува днесъ съ Архидукса Карл-Луй за Олмукій-атъ лагерь. Россійскій Императоръ, кой-то, казахме мы, ще стигне на 21 въ Олмукъ, ще присутствува на военны-те обученія до 25. Послѣ на 26 ще тржгне за Варшава, и Австрійскій Императоръ ще го содружи до границы-те. Военны-те обученія ще ся совершатъ на 27 и войски-те ще ся завърнатъ тогава въ казармы-те си.

— Каймета-та, кои-то до нынѣ не вжрѣха освѣтъ въ Цареградъ, ще вжрѣятъ както казувать, въ Солунъ и въ Измиръ, и токмо въ Цареградъ и въ два-та тыя градове ще са въ употребленіе; и извѣстятъ че въ Измиръ

ся е проводило уже едно количество отъ 50 милиона гроша.

— Писать отъ 18-вря че въ Берлинъ умирали ежедневно 20 до 30 души отъ холерата; но това не смущавало никакъ гражданы-те, зашто-те нищо не е 20 — 30 смерти на день, въ единъ като Берлинъ многочисленный градъ.

— Писали бѣхмъ въ предидущее едно наше листе за открытіе-то на маджарски-те царски знакове, и сега ето що прочитаемъ въ Виенскій-атъ Вѣстникъ.

“Вчера ся даде дозволеніе на народа въ Оршава да посѣти намѣренны-те маджарски царски знакове, и селяне-те най повече тияхъ като пчелинъ рой отъ много далечны мѣста кадѣ Оршава, съ радостны гласове, и тамъ като стигвахъ и влѣзвахъ на мѣсто-то, гдѣто бѣха положены драгоценны-те тыя нѣща, приклонявахъ бѣдны-те предъ тыя и ся моляхъ, на корона-та кой-то царъ св. Стефанъ е носилъ. На день-атъ кога-то стана открытіе-то празнувашеся св. Богородица, кой-то ся има като маджарска защитница, и това обстоятелство даде причина да повѣрватъ че св. Богородица чудо показа на открытіе-то на царски-те тыя нѣща, и вечеръ-та направиха общо освѣтленіе въ градъ-атъ. На тойзи празникъ намѣрихъ Немурскій Дуксъ (сынъ прѣжняго Французскаго Краля Филиппа) и Саксбургскій Дуксъ, кои-то, по случаю, слизахъ по Дунава за Влашко.

— Немурскій Дуксъ послѣ като посѣти Шуменъ, завърнася въ Букурещъ и отъ тамъ ще отиде за Виенна.

— Нѣкой си живописецъ, Г-нъ Ежидіо Анкарани докаралъ на умъ-атъ си да собере въ една книга всы-те образы на Султаны-те отъ Султана-Османа перваго до Н. И. В. Султана Абдулъ-Меджида. Тѣзи образы исписаны на малки миниатюры съ голѣмо искусство изложены са спроти музее-те на Флоренція, Римъ и Венеція, и ще ся издадатъ кога живописецъ-атъ собере довольно спомоществователи. Това сочиненіе, кое-то е най совершенно-то отъ колко-то други на тойзи видъ до нынѣ ся излѣзли ще ся составлява отъ 32 филадки отъ кои-то всяка ще съдържава образъ-атъ и жизнеописаніе-то одного Султана, и на всякъ мѣсяць ще излиза по една. Цѣна-та на всяка филадка е 40 гроша за образъ-атъ и 10 гр. за жизнеописаніе-то.

— На 22 того, первый день на мѣсяць Мухаремъ, начнава нова-та година на Мюсюлманы-те.

— Вѣстникъ Деба извѣстятъ отъ 20-вря че Н. И. Вели-Единъ Рифаатъ паша, изворедный и полномощный оттоманскій посланникъ въ Парижъ, излѣзе на особенна аудіенція предъ Императоръ-атъ Наполеона и даде му писмо отъ страна на Н. В. Султана, съ кое-

то му означавъ рожденіе-то на послѣдний говъ сынъ Султанъ Нур-Единъ.

— Оный петакъ презъ ношъ-та, Рифаатъ паша, предсѣдатель державнаго совѣта, Мумтаръ бей, министръ финанцій, и Шекибъ Фенди, членъ державнаго совѣта, отидоха въ Терапія и посѣтиха англійскій-атъ посланникъ.

— Писать на 16-вря отъ Брусса вторый путь испратили Ходжа Араба, начальника на запѣта-та да отиде да тжрси проутый-атъ разбойникъ Меминъ и да го улови живъ или умрѣлъ; но и тойзи путь трудноте напраздно отидоха и между тѣмъ бы и жалостный единъ случай:

Китайски-те запѣта, като ся собра съ Брусски-те ходяхъ порядочно по мѣстата гдѣто ся сумѣвахъ че е ходилъ Меминъ послѣ като ходиха на дия-та му два дена двѣ нощи, на третя-та ношъ Ходжа Арабъ зрява трима вооружены, кои-то стояхъ предъ единъ голѣмъ огнь въ лѣсъ-атъ, и безъ чека да види кои бѣха тѣ, пуска единъ гдѣмежъ верху тѣхъ, убива одного-то и наравна двамина-та. Но кое бѣше негово-то удивленіе кога разумѣ че тѣ были троица отъ другары-те му, кои-то послѣ като напрасно тжрси Меминъ и ся умориха, сѣдали бѣха да починатъ.

— Въ понедѣльникъ вечеръ-та една младя грекия, на возрастъ 20 годишна, хвѣрля въ интерна-та на бащиный-атъ си домъ, у Пира, отъ силна любовь. Тотчасъ полумертва извадиха и съ всы-те помочи, кои-то и дахъ, умрѣ послѣ половинна часъ.

— Една ужасна сцена ся исполняваше на недѣля вечеръ-та на Галата въ улица-та абджійска называема, кой-то води на Кара-кьоскій-атъ мостъ. Единъ грекъ отъ островъ Спеція ударилъ бѣше съ ножъ и убилъ одного грека отъ островъ Идра. Двама на родинни на убитый-атъ поискаха да задѣжатъ убійцъ-атъ, но той нарани единъ-атъ въ руку-та и другій-атъ въ левый-атъ жлѣбокъ. Но ако и голѣмо множество ся собра, убійцъ-атъ обаче сполучи да побѣгне, послѣ като остави ножъ-атъ си строшенъ и набиченъ въ ребра-та на послѣднѣ-та негова жертва.

— Сега въ четвертокъ собрахъся на патриархія-та тукашны-те гречески еснафы, всы-те владицы, членове-те на свѣтѣйшій синодъ, и избрахъ за Вселенскій патриархъ Г-нъ Антима, по прѣжняго патриарха.

Е д р е н е, 10-вря.

Прочутый-атъ разбойникъ Мумджи, съчали още 45,000 гр., на Сазли-даре, наедъ съ другары-те си. Той улови трима Еврейскы и трима Христіанскы, кои-то имаха съ себе единъ турчинъ да ги варди; тойзи ся отлѣсъ съ единъ отъ другары-те си, кой-то ся прѣструваше като турчинъ, а други-те петь-ма на путешественники уловихъся отъ разбой-

Тоя е особъ-атъ на десятословіе-то, що ся написа тогава на двѣ плочи и вси-те тыя десять-те заповѣди собра ги Христосъ въ двѣ, кои-то изреченно дума, че са равны една съ друга. “да возлюбилъ Господа Бога твоего, отъ всичко-то си сердце, и ближняго твоего като себе си.” Никакво законоположеніе, никаква человѣческа мудрость не получи преди прѣшествіе-то на спасителя да собере съ тоя образъ вси-те должности, и да пролива отъ истый-атъ источникъ блаженство-то, и совершенство-то. Освѣщаемы отъ свѣтлостъ-та на това небесно свѣтило, лесно можеме да разсуждаваме, какъ всякое чувствованіе, и всякое дѣло, щото не происходитъ отъ любовь-та, що сме должны камто Бога, или камто ближняго, не може да быде нито добро, нито чисто. Заради това виждаме и въ десятословіе-то, какъ четыри-те первы заповѣди, говорять заради любовь-та камто Бога, а пакъ шесть-те послѣдны-те, заради любовь-та камто ближняго. Воистина тыя рѣчи, що са толко

прости, толко постижимы, заключають вси-те основанія на божественный-атъ животъ, гдѣто ся призовава грѣшника, кой-то нерасудно прочита тыя божественны повелѣнія, принуждава ся некогда да разсуди, какъ са подобны само на Израилскій народъ, на тѣлесный оный народъ, кому-то грубость-та и неученіе-то, сожялява естество-та наша гордость. Но нека уподобимъ и на сами себе си всякая отъ оныя заповѣди.

Перва-та проповѣдь Божія-та единственность-та. Но посланы-те народы на свѣта останахъ помрачени въ темнота-та на многобожіе-то.

Втора-та запрещава всякаковъ видъ идолопоклонство-то, но мы, горделивы, и высокоумны-те, чисти ли сме отъ всякако идолопоклонство? мы, кои-то служимъ на златный-атъ телець, съ наше-то сребролюбіе, що ны е обладало? Мы, кои-то вмѣсто Бога слугуваме на наши-те стыдны похоты? кои-то воздвигаеме храмовъ на вси-те свѣтовны

суеты? мы, на послѣдокъ, кои-то приближавъ въ идолопоклонство-то, за да жертвуваме чело-вѣчески жертвы на идолъ-атъ, кого-то носимъ въ себе си, на самолюбіе-то говоримъ, когдотоя воспали и струва дѣла свирѣпски.

Третья-та запрещава да не прѣимаме Божіе-то име всуе, но мы го оскверняваме въ престанно, или обыкновенно, или отъ нерасужденіе, или и така да речемъ, съ едно ско-ско небреженіе, достойно за осужденіе.

Четверта-та отрѣжда Господный-атъ дѣло, що е посвященъ за негово-то служеніе, и въ душевны-те наши нужды, но мы на какво употребляемъ тоя день? коя му часть, когдочасъ, обдаваме въ заниманіе за вѣчность-то въсредъ непрестанный-атъ мятежъ на тоя прѣходимый животъ?

Пета-та е като нѣкой кругъ, кой-то свѣтла любовь-та камто Бога, съ любовь-та камто ближняго, и повелява должности-те на любовь-та, що трѣба да иматъ чада-та камто родители-те си “почитай майка си и баша

на-те и совѣмъ ся убраха. Но оный, кой-то ся приструваше че е турчинъ, познася, и е-динъ-агъ отъ разбойницы-те, затечеся да го обере. Християнинъ-агъ понеже имаше пушка замѣри го, но другъ единъ отъ разбойницы-те, превариго и хвѣрли та го парани твердѣ люто надъ уста-та. Като го соблекоха, чети-ри-те разбойницы взеха му коня и оружїя-та, и ся отдалечиша, послѣ като взеха 45,000 гр. отъ шестина-та тѣя торговцы, кои-то, като стигнаха въ Едрене приказаха бѣда-та си и тотъ часъ паша-та испрати десятина запѣ-та на конь кадѣ Сазл-дере.

— С о л у н ъ. Редифи-те Вардарски до 800 души хванаха да влизатъ въ тойзи градъ и уже ся влѣзли до 300 души; тая войска ще иде послѣ по сухо на Лариса. Послѣ нѣколко дни довольно количество отъ баруть ся испра-ти за Босна.

— Тевтеры ся отвориша презъ тѣя дни въ Цареградъ, за да ся написуватъ самовол-ны войнцы, (воинтиры), и ся написаха по-вѣче отъ 6000 души.

— Презъ тѣя дни военачалникатъ Махмудъ паша трѣгна, чрезъ Едрене, за да иде на Со-фїя да собере и да устрои тамошны-те реди-цы и да ги заведе споредъ обстоятелства-та, или кадѣ Дунава, или кадѣ Стара Планина.

БЪЛГАРСКИ ВѢСТИ.

Т е р н о в о 16 7-врія.

На 7 Септемврія дойде въ Терново, и на десять замина, за Шумень Испанскій Генера-лъ Примъ, и Англійскій Консулъ Г. Ниль, като пригледа въздвигнати-те табии около града, и на сущій день дойде и Г. Боре, фран-цузинъ, кой-то за нѣкоя причина престо-я нѣ-колко дни въ Терново, и вчера на 15 замина за Свицовъ.

Той въ негово-то тукъ пребываніе посѣ-ти Болгаро-Славянско-то училище, ходи да пригледа отъ високо мѣстоположеніе-то ма Терново, както ходи да пригледа и други от-личны мѣста около града. Въе первообразіе-то на разны селски болгарски, мужки и женски облека, образатъ (портретатъ), ма селски Болгары, нѣкон стары монеты, кои-то сполу-чи да намѣри.

Тука табии-те ся совершаватъ; една-та на рѣтъ-агъ Гарванецъ, а друга-та е ветха-та, Айджъ-паша-табіякъ, и трета друга при нея. Завчера на прѣва-та като работяха работници-те, кога-то хвѣрляха съ баруть велики-те камань, въ табия-та, една часть пристигна побѣгна-ти-те хора, и сполучи ед-

ного злощастнаго по глава-та и я строши, отъ гдѣто малко знацы на животъ показува. Той человекъ ся зове Кольо, е 60 годишенъ старецъ, отецъ на една многочисленна фа-милія.

— Презъ дни-те 10 7-врія, дойдоха тука до 300 души самоволны арнауты, и послѣ два дена като пресѣдѣха заминаха за Шумень.

— И по преди мина презъ тука и самовол-ны както и царски войски, тѣй спокойно и тихо безъ да повредятъ спокойствіе-то на жители-те, 300-та обаче самоволны арнауты, като заборавахъ царски-те заповѣды, направи-ха разны безчинія.

Г а б р о в о, 10 7-врія.

Тѣзи дни дойдоха си двама старцы отъ Шумень, кои-то бѣха салахоры отъ Травна: като да трѣгнатъ отъ Шумень, омилостивил-ся за нихъ Н. С. Омеръ паша, и имъ далъ билетъ мюхюръ и харашлѣкъ, и ги испра-тилъ да си дойдатъ; но въ путь-агъ кадѣ Османъ пазаръ пристигнали ги злодѣйцы на-паднувоу на тѣхъ и имъ взематъ харашлѣ-катъ, и мюхюратъ, щото Омеръ паша бѣше имъ далъ. Единъ отъ старцы-те поисква си мюхюратъ, но тѣ го уларватъ съ ножъ въ сердце-то, и ицѣха да го убїятъ, ако по бла-гополучію старецъ-агъ не имаше въ поясъ-атъ си нѣкон кремьны, кои-то по Шумень бѣше собралъ.

— Пишатъ отъ Къркъ-класіея, че тамош-ный мюдиръ собралъ, по заповѣдъ на Мех-метъ паша, Едренскій управитель, всѣ-те членове на мезлищъ-агъ, граждански-те и селски-те кметове, за да намѣрятъ строги мѣрки, какъ да искоренятъ злодѣйцы-те, кои-то до толко ся бѣха умножили, щото жите-ли-те сосѣ страхъ и опасность излизаха по работа-та си. Послѣ убо като ся совѣ-тувахъ, рѣшиха и опредѣлиха мнозина хри-стіяне, на кои-то дадохъ и оружїя, да ходятъ подъ направленіе-то едногъ бюлюкъ-башіа турчина да гонятъ злодѣйцы-те и да ги ловятъ живы или умрѣли. Тая спасителна мѣрка, до-стойна за примѣръ, непремѣнно ще истреби злодѣйцы-те, и Царски-те Къркъ-класіе-ски вѣрны подданицы като благославятъ име-то Мехмедъ пашово и на мюдиръ-агъ си ще си гледатъ работы-те въ спокойствіе и бла-годенствіе. Тѣя христїяне стражары ся раздѣлиха на двѣ части: на конницы и на пѣшы. Первы-те иматъ заплата по 120 гр. на мѣсяцъ, а вторы-те по 60 гр.

ВОЕНАШНИ НОВИНЫ.

АВСТРІЯ. Пишатъ отъ Виенна, 10 7-

братъ говоримъ, честь, или душевный-агъ по-кой!

Осма-та запрещава убійство-то. Милость-та на божіе-то промышленіе запази ны отъ кро-ви и человекъубійство, но да ли не сме убій-цы отъ внутреннїй-агъ человекъ? Еванге-ліе-то говори изреченно "всякой, кой-то не-навизда брата си, человекъубійецъ е", нека слѣдѣме испытаніе-то на десѣтословіе-то, и наша-та совѣтъ.

Девѣта-та заповѣдъ, говори, не струвай лажливо свидѣтельство, и така запрещава вся-каква лажа, всякаково дѣло, и всякая рѣчь не согласна съ истина-та. Сироти тая рѣчь не ли сме всѣхъ лажливы свидѣтели? потѣп-кваме истина-та, подвизаемъ изъ перво отъ страсть, или отъ свой прибытокъ, но отъ ла-жа-та до лажливо-то свидѣтельство една стѣп-ка, едно влакно, раздѣлява разстояніе-то, и така струваме повиненъ сосѣда си, за да из-винимъ себе си, дохожда най послѣ десѣта-та заповѣдъ, ко-то заключава всѣхъ-те други, и носи сѣкира-та верху корень-агъ на това беззаконство, и развращеніе, да не пожела-ешъ ко-то са нѣща на сосѣда ти. Его по-

врія, въ Франкфурскій Нѣмскій Вѣстникъ, че презъ тѣя дни Н. В. Императоръ-агъ ся из-бавилъ отъ голѣма опасность. Конь-те на кола-та, съ ко-то Н. В. отхождатъ на Шен-брунъ наедно съ младогъ своего брата, изва-диха юзды-те си и хванаха да тичатъ така, щото едва сполучиха да ги запратъ, и тога-ва Н. В. излѣзе съ брата своего и ся качиха на особна една кола, съ ко-то отидоха на Шенбрунъ.

ГОЛЛАДА. — Пишатъ отъ Роттердамъ на 13 7-врія че отъ 15 дена насамъ Азіатска-та холера владѣе въ тойзи градъ, и понеже не бѣше толко силна началство-то нищо не изяви за да не бы да уплати жители-те и Вѣстницы-те по неговъ примѣръ молчаха. Послѣ обаче офиціальнїй Вѣстникъ Роттер-дамше Куранъ, извѣсти че вчера на 27-врія удариха 51 человекъ отъ холера-та, че 27 умрѣха и 10 ся исцѣриха.

ФРАНЦІЯ. Прочитася въ Вѣстникъ Мо-ниторъ отъ 18 7-врія:

Единъ важный случай быде въ недѣля су-трина-та на 4 и половина часа на единствен-ный желѣзень путь между Парижъ и Бордо.

Колья, натоварены съ стока отъ Бордо и други натоварены съ человекъцы, кои-то трѣ-гнаха отъ Парижъ, срѣцнахася близъ Поатие и 5 человекъ ся убиха и други путешествен-ницы ся нараниха твердѣ злѣ.

— Много корабы натоварены съ жито учеку-ваются въ Тулонъ презъ 7-врія, 8-врія и 9-врія. Веадѣ хамбары предоготовлявать и страхува-тъ ся че мѣсто не ще да има гдѣ да турятъ всѣ-те тѣя жита. Въ Тулонъ ще ся понудятъ да растварятъ една часть на торговско-то при-станище, зашто-то всѣ-те корабы, кои-то са у-чекувать не ще можатъ да ся собератъ въ долно-то мѣсто на пристанище-то.

АНГЛІЯ. — Прочитася въ англійски-те Вѣстницы, че въ Нью-Кастель, на 12 7-врія 86 человекъ ся удариха отъ холера-та и че 31 умрѣха. Въ Гатешидъ умрѣли 44 души до вчера. Разслабіе-то (сюрюна) много владѣе и спецаріи-те са обладаны отъ человекъцы, кои-то искатъ цѣрове противъ тая болѣсть, ко-то ужасно преуспѣва.

Общи направленія ся испратиха до жи-тели-те, съ кои-то ги совѣтувать да не при-небрѣжаватъ припадоцы-те (симптомы-те) на болѣста. Расположиха цѣрове да ся даватъ безъ заплата и принудиха ученицы-те, кои-то на дѣкарство-то ся преуспѣли за да бѣятъ по всѣхъ-те махалы и ходятъ по къщи-те да цѣритъ.

По благополучію холера-та ся появлява въ начало-то на зима-та и надѣваемся че ум-

чата на совершенство-то, 'що иска Богъ, за-чало-то на всякое служеніе сердечно, и духов-но, и най совершенно-то училище на това божественно реченіе, да возлюбимъ ближняго своего като себе си. Трѣбаше божїй законъ да запрѣти на человекъа 'що ся создаде по о-бразъ и по подобіе Божіе, всякаково непра-ведно пожеланіе, кое-то е като корень на всѣхъ-те прегрѣшенія.

Съ таковъ образъ кога пригледа нѣкой десѣтословіе-то, тогава чувствова скорбь не-изреченна какъ сѣди въ сердце-то му. Тога-ва внимава сердито и съ скорбь въ Давидо-вы-те рѣчи, и въ Евангелски-те реченія, и въ апостолъ Павловы-те поученія "нема правед-никъ ни единъ, ни единъ не ще да ся опра-вдае отъ дѣла-та си, ни единъ може да ис-полни законъ-агъ." Увѣреніе-то отъ тѣя, ка-то смирява гордость-та, возврѣща ны въ ну-жда-та на избавленіе-то, и ны влага въ пазу-ха-та, да речеме така, на спасителя, кой-то дойде да предаде душа-та си за да искупи много человекъцы, и да призове, неправедны, но грѣшны на покаяніе.

(Слѣдува.)

воженіе-то на студъ-та зло-то ще ся запрѣ-
Но ако на време не ся взематъ здравн мѣр-
ки зло-то може да причини ужасны слѣдствія.

АМЕРИКА. Година 1853 видися че ся е
опредѣлила да ся забѣлежи въ Соединены-те
Щаты като най смертоносна. Не стига че въ
Новъ Орлеанъ желта-та треска умори съ си-
ла чловѣцъ-те, но още и въ Нью-Йоркъ
смерть-та много люто ся умножава както ни-
когда други путь. Трѣба нѣкоя да погледне
на холера-та, коя-то быде на 1849 за да на-
мѣри соразмѣрны числа, съ смерты-те, кои-то
ся изложиха преди нѣколко недѣли, и най по-
вече съ смерты-те, кои-то днесъ извѣстывае.
Число-то на умрелы-те стигна въ разстояніе
седмь дена, сирѣчь отъ 13 до 12 августа на
страшно-то количество 969, И сега като сра-
вняваме умрѣлы-те на прежна-та недѣля на-
мираме че 384 повече са умрѣли презъ тая
недѣля и това число е четиры пути по голѣ-
мо отъ умрѣлы-те, кои-то на други-те годи-
ны по това гремя порядочно тукъ умиратъ.

— Тѣя многочисленны смерти ся случа-
вать отъ голѣма-та и почти несиосна-та го-
рещина, зашто-то смѣтатъ че 214 чловѣцы
умирають на день отъ солнечный-атъ пекъ;
42 отъ дахла; 69 отъ главоболіе; и 21 отъ
распаленіе на мозака.

С О В ъ Т Ы

з а

непраздни жены.

(Продолженіе.)

П р а в и л о 26.

Плать-атъ е единственно средство за дѣ-
ца да изьявлявать свое-то чувствованіе (усѣ-
щаніе, нужда), а попечителны-те майки трѣ-
ба да ся старають за да познаять кога пжча-
му означава играње, или радостно вообразя-
ваніе, или показува свои-те си нужды (въ
мляко) или друго нѣшо, и иска да му ся ис-
полни желаніе-то. Ако ли плачатъ му показу-
ва да го боли нейде, то трѣба да помнимъ,
че болѣсть-та е нераздѣлна съ состояніе-то
на дѣца-та до извѣстна-та степень. Жалост-
ный плачь донося нѣкое облегчаванье на дѣ-
те-то. Собственна-та полза на дѣца-та изы-
скува, като да крещать по нѣкогашъ. Да ги
удержиме отъ това, значи че са трудиме да
ги направиме нѣми. Този плачь прави пер-
во-то развиванье на органы-те за гласъ-атъ.

П р а в и л о 27.

Щото написяхме до тука правила-та за
гледанье-то на дѣца-та, на второй день по-
слѣ ражданіе-то, не трѣба въ нищо да про-
мѣнявать правила-та въ продолженіе на пер-
вы-те четиры мѣсяца на живота имъ. Въ вси-
чко-то това время (въ изминуване-то на 4
мѣсяца) правила-та трѣба да ся исполнявать
съ най голѣма вѣрность и точность.

П р а в и л о 28.

На третій-атъ день послѣ ражданіе-то
не бива никакво явно промѣненіе въ состоя-
ніе-то (здравіе-то) на дѣте-то, за това и над-
зора (гледаніе-то) за него остава пакъ сущій-
атъ: за това трѣба да ся тури особенъ над-
зоръ за здравіе-то на майка-та. Трѣба колко-
то е возможно, да я увардятъ да не бы да я
удари на груди-те ѳ (нянки-те) студень воз-
духъ и настине: трѣба да ѳ мыять нянки-те
съ топла вода съ сунгеря, и да умялявать
по малко ястіе-то ѳ, нужно е да ѳ дава
ячимяна вода (да сварятъ ячмника че да піе
вода-та), коя-то за нея е твердѣ полезна. Ро-
дилница-та, коя-то сама си кѣрми дѣте-то,
трѣба да ся старае до десятый-атъ день да
дава наредъ и отъ двѣ-те си нянки на дѣте-
то да сучи, като да ся избави отъ набираніе-

то и засирваніе-то въ тяхъ яде-те мляко.

Ако бы родилница-та да има твердѣ мно-
го мляко, тя може да кѣрми и друго чуждо
дѣте, или ако не ся намѣри дѣте, то въ та-
ковъ случай тя сама може да измукува мля-
ко-то си съ масуръ или рогъ. Обаче по
нѣкогда всички-те тѣя вардители помощи,
не можать да опазять на родилница-та нян-
ки-те отъ засирваніе-то на мляко-то, и заяк-
нуване-то имъ; за това ако бы да ся случи
да отичать или заякнать (като древо) нянки-
те, то трѣба да возвари мляко съ бѣль хлѣбъ,
и да привѣрзува нянки-те си топличко, кол-
то може да трае, и да промѣня тая припарка
презъ всякой два часа, като да ся не залепя
тая каша на болны-те нянки. Тука трѣба да
напомнимъ на родилницы-те, кои-то сами си
кѣрмятъ дѣца-та, за да не носятъ тесны рок-
ли (фустаны), като да имъ стискатъ груди-
те (нянки-те), и никога да не легать на гру-
ды-те си, зашто отъ това произлизать много
лоши выны.

Азъ не ща да говоря веке нищо за тѣя
болѣсти, въ кои-то обыкновенно ся предавать
родилницы-те, ако бы сами да си накѣрмятъ
дѣца-та, кога имать много сила (не са болны
и слабы) за да кѣрмятъ сами дѣца-та си, ни-
то за тѣя болѣсты, въ кои-то тѣ сами навли-
чатъ дѣца-та си, като ги предавать въ чуж-
ды руцѣ (на друга кармачка), зашто дѣте-то
кое-то мляко ссучи, неговы-те нравы и болѣ-
сты приема, а не на суща-та си майка.

П р а в и л о 29.

На четвѣртый-атъ день послѣ ражданіе-
то, родилницы-те обыкновенно осѣщать въ
себе си по голѣмо безпокойствіе отъ мляко-
то си, нежели въ преминали-те дни. Обаче а-
ко бы тѣ до сега вѣрно да ся вардили пред-
писаны-те правила, и наченять да ся вар-
дятъ отъ това, за кое-то тосъ часъ ще ся
каже: то безъ сумнѣніе може да ся доверува,
зашто родилницы-те можать да избѣгнать вси-
чки-те лошаы бѣди. Въ това время родилни-
цы-те можать веке да ставать отъ постел-
ки-те си въ обыкновенно-то время (кога-то
ставать всички-те), и да ядять толкова, кол-
ко-то обычатъ, а месо можать да ядять само
на обѣдъ. Това трѣба да употреблявать до
десятый-атъ день; зашто-то тогава ся свѣршу-
ва діета-та (ваде-то) що са опредѣли за пол-
зуване-то (цѣреніе-то) на родилницы-те, кои-
то сами си кѣрмятъ дѣца-та. Въ преминува-
ніе-то на десигъ-те дни, родилницы-те не трѣ-
ба да приемать чужды хора при себе си, кои-
то можать да имъ отнемать (развалять) спо-
койствіе-то, кое-то е толкова много потребно
за подкрѣпываніе на сили-те имъ. Послѣ като
изминать десигъ-те дни, тѣ можать да наче-
натъ пакъ този животъ, както са живѣли до
ражданіе-то си; обаче до три недѣли все още
не трѣба да оставать много время на от-
крытъ воздухъ (вонка), и толкова по малко,
ако ли время-то не е топло и сухо. Твердѣ е
полезно за тѣхъ рано до си легать да спять
отъ вечеръ, като сутрина рано да ставать,
въ зора.

Колко-то заради ястіе-то, по полезно е
да употреблявать отъ градины-те овоція (зар-
завать) и узрѣль омшъ, нежели най хуба-
вы-те отъ мѣсо ястія. При това родилницы-
те трѣба да избѣгивать отъ гнѣвъ, кахѣрь,
каранье и други такива; зашто-то сильны-те
страсти (разжрдыванье-то) душевны измѣня-
вать свойство-то на мляко-то имъ, и става
вредително за дѣца-та. Така сущо ся преврѣ-
ща мляко-то на родилницы-те въ отрова, ако
бы да употреблявать сильны миризливы вѣща-
ства, като: гюлья, мискья, наней и други та-
кива, и ако пиятъ много вино и ракія, и съ
тѣзи нѣща можать да повредять дѣца-та, и
ли совсѣмъ да ги уморять.

П р а в и л о 30.

Ако е дѣте-то здорово, то въ преминува

ніе-то на первы-те шесть недѣли на живѣ-
ніе-то му, твердѣ малко може да ся види про-
мѣняване въ естественн-то му состояніе.
Едно само майчино-то му мляко, що сучи спо-
редъ правила-та, ще му дава сытость на пер-
или шесть мѣсяца. Ако дѣте-то не ссучи на
то първенъ съ бѣрзанье, ами хваща зерно-
на нянкъ-та съ устны-те си: това показува
че то не е гладно, и мляко-то кое-то
отъ сетнѣ ссучи, ще да быде не само за-
де, но и вредно ястіе за него, зашто-то катъ
пріяде и си утегчава утроба-та, а съ това
разваля му са воденица-та, и послѣ щѣ
то яде се цѣло излази, и захване да желтъ
и сѣхне, а послѣ и умира, освѣнь това катъ
ослабне стомаха му, не може да задержи
ястіе-то, и така съ часто-то си ссуканье обес-
силва и майка-та, коя-то бива принуждена
наситваніе дѣте-то, да го храни съ дру-
ястіе, кое-то още по лесно разваля меки-
дѣтски чарва.

Трѣба да ся гледа, като дѣте-то всяко-
да спи въ свой-атъ си бешникъ или люлка
(некога въ дрехи-те при майка си), коя-то трѣ-
ба да е суха и чиста, ако ли не е чиста
суха, дѣте-то пада въ много болѣсти. Потрѣ-
но е да му ся промѣнятъ пелены-те и дрехи-
те всякога, щомъ като ся окаля (насеря), да
ся омива всяка сутрина съ студена вода, да
да му ся дава да ссучи тѣхъ часто какво-
бѣше речено въ 25 правило, а пощя не пове-
че отъ два пути, и то тогава, ако майка-та
осѣща въ нянки-те си много мляко, или ако
нема мляко, то му стига и единъ путь. Ко-
га-то не е веке въ состояніе да го нахраня-
съ мляко-то си, въ това время тя може да
начне да го храни съ ирмиковъ чорба, или
растопенъ въ мляко бѣль песметъ, а пощя
нищо да му не дава.

Друга чорба за дѣца-та:

Собирать коры отъ хлѣбъ, и ги турять
въ ново гжрне, наливатъ вода, турять и ма-
ло соль, и го варять на огнь-атъ до тогава
догдѣ коры-те совсѣмъ ся стопять и станать
като вода, а послѣ всичко това наливатъ въ
друго гжрне, и като го бѣркатъ съ лажич-
та, наливатъ прѣстно или скоро доено мляко
или ако нема мляко, то наливатъ малко про-
ста вода и му даватъ въ уста-та съ малка
лажичка.

(Слѣдува)

П ш е н и ц а. Много корабы жито дой-
де отъ Румелія, и още по вече ся надѣва-
да дойде, кога-то Сулина ся освободи, и кога-
то корабы-те лесно излизать отъ Дунава, за-
што-то на това мѣсто вода-та не е глубока
вече отъ 6 педи. Ето цѣна-та на разны-
жита въ Цареградъ:

жито кураво Азовско, кило-то гр.	26 — 27
" Бессарабско . . .	21 — 23
" Румелійско . . .	21 — 23
жито мягко Ибраилско . . .	20 — 22
" Румелійско . . .	24 — 26
кукурузъ Румелійскій . . .	14 — 14 1/2
" Бессарабскій . . .	15 — 15 1/2
" Ибраилскій . . .	14 — 14 1/2
" Галацкій . . .	15 — 15 1/2
" Галацкій ячмникъ "	9 — 9 1/2
" Кѣржмская ржжь "	13 — 14 1/2